

Rada ima vloge zoprnih gospa

Igralka Teja Glažar, dobitnica nagrade tantadruj, je na odru že skoraj pol stoletja, prvo igralsko izkušnjo pa ji je prineslo njeno znanje jahanja

Maja Debeljak

Potem ko ti dajo že drugo nagrado za življenjsko delo – nedavno je dobila tantadruja primorskih gledališčnikov in pred petimi leti cehovsko odličje Marije Vere –, je najbrž res že čas, da se posloviš in greš v penzijo. »Mislim, da se bom počasi odpravila. Ne nazadnje ne razumem, kako te lahko občinstvo gleda 47 let. Sama bi se naveličala.« Tako je s humorjem in tudi malce ironije v intervjuju za Primorske novice razmišljala igralka novogoriškega gledališča Teja Glažar, ki se seveda nagrade hkrati iskreno veseli. Poboža dušo, če te opazijo, ti da nov zagon, potrditev, da ima tvoje početje smisel in namen.

Strah pred revščino

Teja Glažar, igralka stare šole, kot pravi, se zdaj za to pot prav gotovo ne bi odločila. V njej preprosto ni tiste agresivnosti, ki jo zahteva ta čas, v katerem se moraš znati predvsem dobro prodajati. To ji, pravi, nikoli ni šlo dobro od rok, še umetniškega vodje v gledališču ni nikoli prosila, naj ji da katero vlogo, predvsem pa potrebuje občutek varnosti, sploh ker je v njej še vedno živ strah pred revščino. Okusila jo je kot mlado dekle, in to je občutek, ki z leti ne izgine. Pridejo pa z leti in izkušnjami seveda tudi drugačni občutki, predvsem tisti, da ni treba vedno ugajati prav vsem, ubogati vseh pravil. Zato ima v zrelih igralskih letih Teja Glažar, ki je bila v prvih letih

kariere – njej se zdi, da je to predalčkanje trajalo predolgo – obsojena na vloge mladih, radoživih in naivnih deklic, raje vloge starih in zoprnih gospa. Zasebno sicer ni čisto takšna, ima pa rada mir. Tudi v gledališču ima raje manjše zasedbe, ker so pristnejše in ker ni nepotrebnega hrupa, ki ga neizogibno prinesejo večji projekti.

Teja oziroma Mateja, ki se je rodila leta 1942 v Varaždinu, nikoli ni nameravala postati igralka. Prvo igralsko izkušnjo ji je prineslo jahanje. Bila je odlična jahačica, prav te pa so po vsej državi iskali za snemanje francosko-jugoslovanske koprodukcije Beneške device. Njeni spretnost in fotogeničnost sta ji prinesli celo nekaj stavkov in tudi tri tedne snemanja v Parizu. Tja sta šli skupaj z Ajdo Kalan in spoznali blišče nekega čisto drugega sveta.

Na izpitu se je uprla

Na igralstvo je potem pozabila. Po gimnaziji v Mariboru, kamor jo je pripeljal splet trpkih življenjskih okoliščin, se je znašla na oblikovalski šoli v Zagrebu, ko bi morala nadaljevati študij na akademiji, je bila mama, glede vzgoje in tega, kaj se za žensko spodobi, precej konservativna gospa, odločno proti. In tako je šla Teja, ki je nujno potrebovala status študenta, poskusit na AGRFT. Na njeno veliko začudenje so jo sprejeli, čeprav je govorila čudno mešanico mariborščine

in hrvaščine ter se je na izpitu uprla nalogam, ki jih ji je dajal Pino Mlakar. Študij jo je začel zares zanimati šele proti koncu, težko se je bilo tudi otresti, vsaj delno, sramežljivosti in zadržanosti.

Veliko spodbude je dobila od sošolca Radka Poliča, on ji je, potem ko je ugotovil, da niti jesti nima česa, prikrbel štipendijo. Bil je tudi njena poročna priča. Poročila se je mlada, takoj po koncu študija, in sicer z režiserjem Jožetom Babičem. Razlika v letih je bila precejšnja, v temperamentu pa niti ne. Ja, prepirala sta se kar precej ter metala stvari po tleh in drug v drugega, pove. Pa tudi, da so bili časi, ko sta se preselila v Novo Gorico in začela graditi profesionalno gledališče, kljub vsemu lepi. Idealistični in udarniški. Gledališče je bilo tako močno prisotno v družini, da hči Barbara res ni mogla postati nič drugega kot igralka.

Honorar za stoenko

Glede svoje igralske kariere Teja Glažar pravi, da bi bilo pravzaprav boljše, če ne bi bila skupaj z Babičem. Tako se je bal očitkov, da ima njegova žena protekcijo, da jo je zasedal celo slabše, kot bi jo lahko. Ampak režiserjev, ki so znali in še vedno znajo izkoristiti njen talent, je

bilo vsekakor dovolj: Mile Korun, Dušan Mlakar, Vito Taufer ...

Teja Glažar je v novogoriškem gledališču odigrala okrog 130 vlog. Niso bila vsa obdobja lepa, celo precej hudih sporov je bilo z nekaterimi funkcionarji in tudi znotraj igralskega ansambla ni bilo vse vedno tako, kot bi moralo biti. A Teje vse to ni odgnalo. V Novi Gorici je našla dom in mir. Pa ravno pravšnji odmerek slave, kajti pozornost, ki ti jo nameenjajo, je včasih čisto v redu, včasih pa že prav neprijetna. Tako kot na primer zaradi filma Krč in golih prizorov v njem. Teji vsa tista pozornost takrat ni najbolj prijala, si je pa s honorarjem lahko kupila stoenko. S tem pa najbrž tudi nekaj svobode, torej ene od tistih stvari, ki Teji Glažar v življenju največ pomenijo.

Pet vprašanj za Tejo Glažar

Vaša najizrazitejša značajska lastnost?

Rekla bi optimizem, veselje do življenja.

S kom bi si želeli preživeti dan?

S svojima mačkama.

Vaša največja razvada?

Nezdrava prehrana.

Vaša najljubša knjiga?

Mali princ.

Vaša najljubša jed?

Krompirjeva solata moje že pokojne mame.

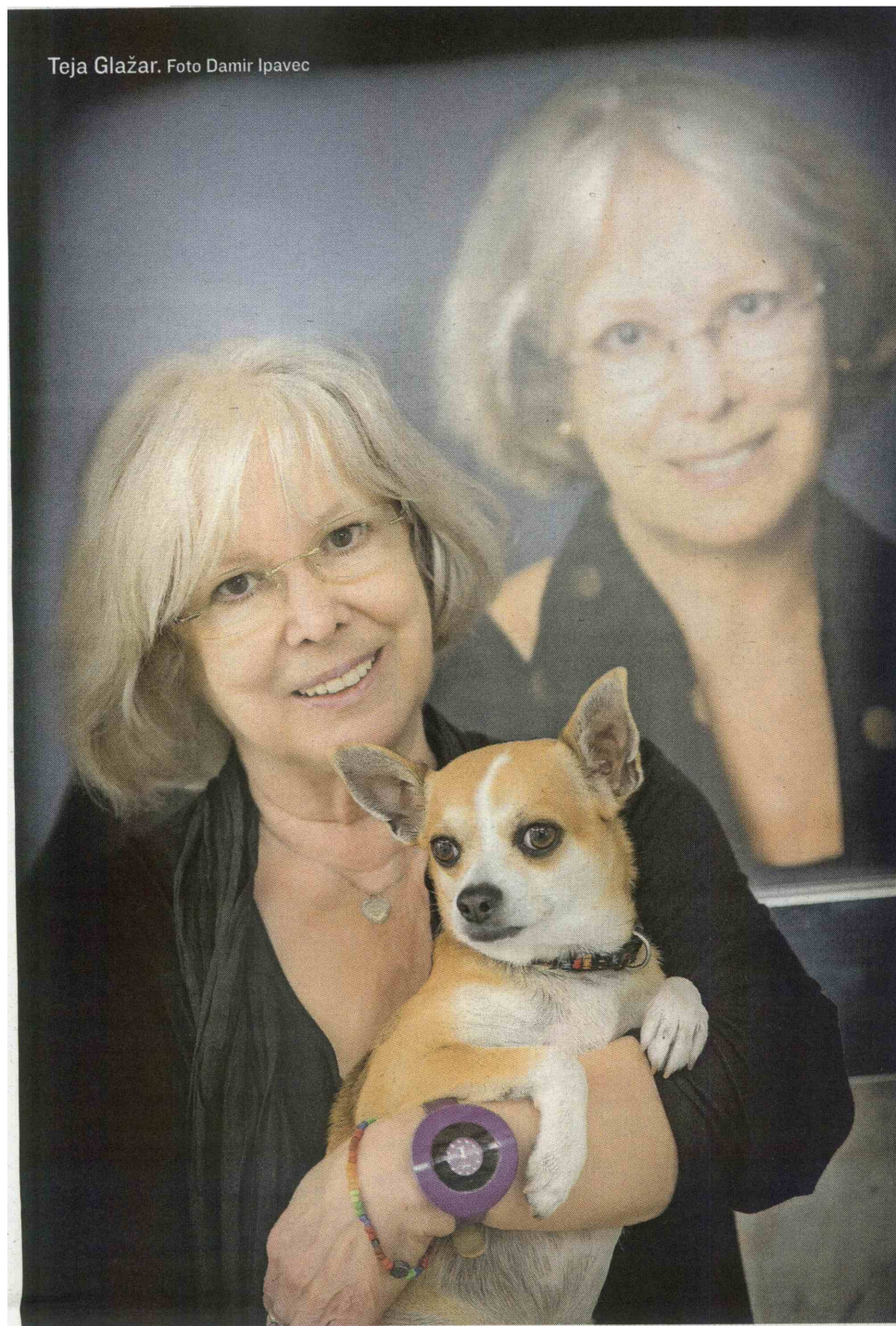
Page: 9

Reach: 165000

Country: SLOVENIA

Size: 881 cm2

2 / 3

Page: 9

Reach: 165000

Country: SLOVENIA

Size: 881 cm2

3 / 3

Z Iztokom Mlakarjem in Marjuto Slamič na premieri predstave Sljebrnik Foto Mediaspeed.net

Pred petimi leti je dobila tudi odličje Marije Vere, igralsko priznanje ZDUS za življenjsko delo. Foto Mediaspeed.net

Z Miro Lampe Vujičić v predstavi Stari ko zemlja, kakšnih petinštirideset. Foto arhiv SNG NG

